

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 49Er/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114203694
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Barbora Odnogová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114203694.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava vo veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: X. V., M. B., N., XX.X.XXXX, X. V., B. B., N., XX.X.XXXX, X. V., V. B., N., X.X.XXXX, D., Z. B., N., X.X.XXXX, R. XXX, proti povinnému: M. B., N., X.X.XXXX, Q. XX, B., vykonávanej u súdneho exekútora JUDr. Juraj Rácik, Radlinského 1, Trnava, rozhodujúc o námietkach povinného proti exekúcii a proti predbežným trovám exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd námietkam povinného v y h o v u j e v časti zaplattenia zmeškaného výživného a bežného výživného.

II. Súd námietkam povinného proti predbežným trovám exekúcie v y h o v u j e.

odôvodnenie:

Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207*159195 zo dňa 7.3.2014 bol súdny exekútor JUDr. Juraj Rácik poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Trnave zo dňa 28.5.213 sp. zn. 17P/11/2012.

Súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie vydal dňa 13.3.2014 upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom vyzval povinného, aby uspokojil pohľadávku oprávneného alebo aby do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie vzniesol námietky proti exekúcii alebo námietky proti trovám exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 21.3.2014.

Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 3.4.214 námietky povinného proti exekúcii a proti predbežným trovám exekúcie, ktoré boli podané v zákonom stanovenej lehote (dňa 2.4.2014). Povinný v námietkach uviedol, že časť zmeškaného výživného v sume 728 eur zaplatil do 29.1.2014. Zvyšok zmeškaného výživného v sume 247eur zaplatil dňa 1.4.2014. Povinný ďalej namietal, že do dňa začatia exekúcie mal bežné výživné zaplattené a nedoplatok na zameškanom výživnom v sume 247 eur zaplatil do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Taktiež v tejto lehote zaplatil aj odmenu súdneho exekútora v sume 33,19 eur. Navrhol, aby súd jeho námietkam vyhovel a exekúciu zastavil z dôvodu, že exekúcia dôvodná len v časti zmeškaného výživného a nie v časti bežného výživného, ktoré platil riadne. Z tohto dôvodu sú predbežné trovy nesprávne vypočítané a nepreskúmateľné.

Oprávnený k námietkam povinného uviedol, že povinný v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie neplnil výživné riadne a včas. Ďalej uviedol, že v priebehu exekúcie povinný uhradil zmeškané výživné a platí bežné výživné. Všetky platby boli oprávnenému pripísané na účet až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie.

Podľa § 50 ods. 1-6 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky

musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť. Námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia. Rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie. Ak povinný zoberie námietky späť predtým, ako o nich rozhodne súd, exekútor pokračuje vo vykonávaní exekúcie a o námietkach sa nerozhoduje.

Podľa § 201 ods. 1-2 Exekučného poriadku, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie. Účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie.

Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, o námietkach proti predbežným trovám exekúcie rozhoduje súd (§ 45).

Podľa § 47 ods. 3 Exekučného poriadku ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom 4f) v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie; najmenej však 33,19 € a najviac 33 193,92 €.

Podľa § 5 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 43 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

Podľa § 4 ods. 2 vyhlášky ak však ide o exekúciu na podklade exekučného titulu, v ktorom sa oprávnenému priznáva právo na opakujúce sa dávky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora je trojročné plnenie.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z toho je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok, hmotnoprávne skutočnosti sú okolnosti, na základe ktorých spravidla dochádza k zániku vymáhaného nároku (najčastejšie splnením).

Po preskúmaní včas podaných námietok povinného proti exekúcii a po oboznámení sa s ostatným spisovým materiálom dospel súd k záveru, že námietky povinného proti exekúcii sú dôvodné a že im treba vyhovieť, keďže povinný po začatí exekúcie (ktorá začala dňa 29.1.2014) zaplatil časť vymáhaného nároku, a to zmeškané výživné v sume 247 eur. Povinný časť zmeškaného výživného v sume 234 eur zaplatil pred začatím exekúcie tromi splátkami po 78 eur. Po začatí exekúcie (dňa 31.1.2014 - deň kedy platbu obdržal oprávnený) zaplatil časť zmeškaného výživného v sume 494 eur. Dňa 20.2.2014 oprávnený obdržal sumu 325 eur ako bežné výživné za mesiac február. Súdny exekútor tieto skutočnosti zohľadnil aj vo vydanom upovedomení o začatí exekúcie a vyzval oprávneného len na zaplatenie zvyšku zmeškaného výživného v sume 247 eur, bežného výživného, náklady na overovanie 11,65 eur a predbežných trov exekúcie. Povinný následne dňa 1.4.2014 zaplatil na účet súdneho exekútora zmeškané výživné v sume 247 eur a 33,19 eur ako trovy exekúcie.

Z vyššie uvedeného však vyplýva aj to, že exekúcia bola začatá dôvodne a oprávnene, nakoľko povinný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas, a teda aj poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom na zmeškané výživné a aj na bežné výživné. Povinný sa však po začatí exekúcie nedostal do omeškania s platením bežného výživného v sume 325 eur a toto dobrovoľne a pravidelne platí od februára 2014 až do súčasnosti, čo potvrdil aj oprávnený vo svojom vyjadrení doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.6.2014.

Súd ma teda preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a preto po právoplatnosti tohto uznesenia rozhodne o náhrade trov konania a exekúciu zastaví.

Povinný spolu s námietkami proti exekúciu vzniesol aj námietky proti trovám exekúcie.

Výška jednotlivých zložiek trov exekútora je určená vo vyhláske č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 citovanej vyhlášky, odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33.193,92 eura. Ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1. Ustanovenia o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

Po preskúmaní podaných námietok povinného proti predbežným trovám exekúcie dospel súd k záveru, že námietky povinného proti trovám exekúcie boli podané v zákonom stanovenej lehote a sú dôvodné. Súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie predbežné trovy vyčíslil nasledovne: odmenu 33,19 eur podľa § 5 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „Vyhláška“), odmenu 1170 eur podľa § 4 ods. 2 a § 5 ods. 2 vyhlášky. Ďalej v upovedomení vyčíslil náhradu hotových výdavkov v sume 30 eur podľa § 22 a 23 vyhlášky, pričom vôbec nešpecifikoval z čoho pozostáva, čím podľa názoru súdu porušil citované ustanovenie § 201 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, pretože takýmto spôsobom vypočítaná náhrada výdavkov a náhrada za stratu času je nepreskúmateľná.

Ako už z vyššie uvedeného vyplýva, súdny exekútor nevy mohol nijakú časť bežného výživného, nakoľko povinný si od februára 2014 (pričom poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 7.3.2014) vyživovaciu povinnosť dobrovoľne plní. Vzhľadom na to, že v exekučnom konaní bola nútenému výkonu rozhodnutia podrobená iba časť exekučným titulom priznaného nároku, a to iba nárok na jednorazové peňažné plnenie (zmeškané výživné), iba tento nárok tak mohol byť základom pre výpočet trov exekúcie v zmysle § 4 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z. z., podľa ktorého základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak. Odmena prináleží súdnemu exekútorovi za vykonanie určitej činnosti, t. j. za vykonanie exekučnej činnosti, takže súdny exekútor si nemôže nárokovať vyplatenie odmeny za niečo, čo nevykonal, resp. za činnosť, ktorú nevykonal, keďže v danom prípade exekučný titul síce oprávneným priznával aj opakujúce sa peňažné plnenie, avšak túto časť priznaného nároku nebolo potrebné nútene vykonať za pomoci súdneho exekútora. Podľa názoru súdu tak patrí súdnemu exekútorovi odmena len v zmysle § 4 ods. 1 vyhlášky v spojení s § 5 ods. 1 vyhlášky.

V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie

nepripúšťa (§ 202 O.s.p.), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.